



CIGALES I FORMI-

GUES, quadro liric en un acte,
lleta de SANTIAGO RUSIÑOL,
musica d'ENRIC MOREIRA.



61



PERSONATGES

CIGALES

- L'ERMITÀ Quaranta anys, tipo noble, asceta i somniador.
Porta barba, és alt i magre i té majestat de Profeta.
- EN COPLES Poeta bohem, alegre, humorista i satíric. Fins se riu de la miseria que gasta i és l'unic gasto que té.
- EN PLANYS Poeta meditatius. El color que estima més és el negre. Naturalesa pessimista.
- EL TRIST El nom ja explica'l seu genit.
- EN VIDA Poeta jove.
- EL CEGO Cinquanta anys. Aprenent de poeta i de cego.
- EN FANTASIES Admirador de la bellesa, entusiasta i tot lo elegant que li permet l'ofici.
- EN MISERIES Goç jove, gotic, sense casta ni parentiu de cap merit.
- ALTRES POETES. Tots magres, i elegants de forma, com figures de retaule, i vestits quasi tots de negre.

FORMIGUES

- L'HEREU. Seixanta anys. Home alt i fornít i acostumat a manar. Els diners li donen autoritat, i la miseria l'aterra.
- LA PUBILLA Trenta cinc anys. Cigala de cor que l'herencia de l'egoisme l'ha feta tornar formiga.
- EN VIANDA Home-prosa.

Homes, Dones i Criatures, tots més grassos que'l poetes, més malcarats i més bruts. Com orugues que's tornen del color de la verdura que mengen, tots vestiran del mateix color de la terra.



Es al matí.

L'escena, a dalt d'un turó. A la dreta, una capella romanica. Uns quants graons pera pujar-hi, formant un replà a la porta, que serà am frontices cargolades, mig corrada per la pluja.

La terra estarà encatizada d'herba i flors blanques, tenint el conjunt quelcom d'hortet sense cuidar i de cementiri mort on fa temps que no s'hi enterra. Al costat de l'ermita, un gran lloret, molçut i verd que dónGUI ombrà a la porta; a l'altra banda, un ramell de xiprers, alguns atapaits i altres secs am branques primes i mortes, i al lluny, darrera de la corcada tapia, s'endavinarà la plana a baix de tot, am montanyes blaves al fons.

A dintre de la capella se sentirà cantar a l'ermità, i abans d'acabar la cançó s'aixecarà la cortina.

L'acció passa en l'Edat Mitjana.



RUSIÑOL-MORERA

ESCENA I

L'ERMITÀ

(A dintre de la capella se sentirà cantar a L'Ermità, i abans d'acabar la cançó s'aixecarà la cortina.)

Molt poc a poc

Bariton

The musical score consists of two staves. The top staff is for the Bariton and starts with a common time signature, C major. It features a continuous eighth-note pattern across four measures, with a dynamic marking 'p' at the beginning. The bottom staff also starts with a common time signature, C major, and features a sustained note pattern across three measures, with a dynamic marking 'p' at the beginning. There are three small diagonal arrows pointing to the right placed above the notes in the middle section of each staff.



Musical score for piano and voice. The piano part consists of two staves: the upper staff uses vertical bar lines and the lower staff uses horizontal bar lines. The vocal line is in common time, starting with a dynamic of p . The lyrics begin with "Pla - nes del món," followed by a measure of rests.

Pla - nes del món, mi - ra-des d'a-quí en-lai - re, qu'er - mes sem-

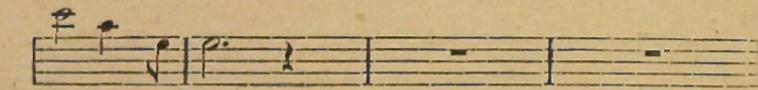
Continuation of the musical score. The piano part shows a rhythmic pattern of eighth-note pairs. The vocal line continues with "bleu." followed by a measure of rests.

bleu. Com s'es-va - neix l'en - ga-nya - do-ra flai - re

Continuation of the musical score. The piano part shows a rhythmic pattern of eighth-note pairs. The vocal line continues with a measure of rests.

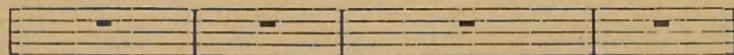


RUSIÑOL-MORERA



que des - pre - neu!

A musical score page featuring two staves. The upper staff uses a treble clef and a key signature of one flat. It consists of measures 5 through 8. The lower staff uses a bass clef and a key signature of one flat. Measures 5 and 6 show eighth-note patterns. Measures 7 and 8 show sixteenth-note patterns. Measures 5 and 6 have a dynamic of piano, while measures 7 and 8 have a dynamic of forte.



A musical score page featuring two staves. The upper staff uses a treble clef and a key signature of one sharp. It consists of measures 9 through 12. The lower staff uses a bass clef and a key signature of one sharp. Measures 9 and 10 show eighth-note patterns. Measures 11 and 12 show sixteenth-note patterns. Measures 9 and 10 have a dynamic of piano, while measures 11 and 12 have a dynamic of forte.



The musical score consists of three staves of music. The top staff uses a treble clef, the middle staff an alto clef, and the bottom staff a bass clef. The key signature changes throughout the piece, indicated by various sharps and flats. The tempo is marked with 'f' (forte) and 'p' (piano). The dynamics include crescendos ('cres.') and decrescendos ('decres.'), as well as slurs and grace notes. The lyrics are written below the notes:

No'm dei - xis mai, no'm dei - xis, po - e si - a;
no'm dei - xis més! Am tu viu - ré som - niant de nit i



RUSIÑOL-MORERA

di - a so - ta's xi - pres.

Pla - nes del móñ, a -

ff

pp

Teló

dieu si au per sem - pre, per sem-pre a - déu l'



Planes del món, mirades d'aquí enlaire
que ermes sembleu!
Com s'esvaneix l'enganyadora flaire
que despreneu!
De lepra d'or esteu malalts els homes,
malalts del cor.
Pels seus tresors, fins us vènen les dònes,
i el vostre amor.
Aquí en el cim no hi puja la ventada
del vostre halè.
No'm deixis mai, no'm deixis, poesia;
no'm deixis més!
Am tu viuré somniant de nit i dia
sota'ls xiprèss.
Planes del món, mirades d'aquí enlaire
que ermes sembleu!
Com s'esvaneix l'enganyadora flaire
que despreneu!
Planes del món, adéu-siau per sempre,
per sempre adéu!



RUSIÑOL-MORERA

ESCENA II

EN PLANYS, EN COPILES, EL TRIST I EN VIDA

(Estaran asseguts a l'escala de l'ermita. En Coples sortirà de la capella portant lligat amb una cadena an En Miseries.)

EN PLANYS

Que no tenim lliçó aquest dematí?

EN COPILES

Ja deveu haver sentit al mestre, que canta la cançó negra.

EN PLANYS

Escolta: i per què'n dius la cançó negra?

EN COPILES

Perquè ho és. Es una cançó de nuvol, i quan la canta ja s'ha acabat la lliçó. Avui tindrem festa. El mestre deu estar trist i la tristesa veritable és tant digna de respecte com la bromà.

EN PLANYS

De totes maneres, esperem, que l'ofici que tenim de trovadors és ofici que té espera.



EL TRIST

Ai, Déu meu!

EN PLANYS

El seglar no porta pressa en escoltar-nos.

EL TRIST

Es ben cert!

EN PLANYS

Esperem.

EN VIDA

Escolta, Coples: que també és deixeble'l jove? (*Senyalant el gocet.*)

EN COPILES

Cah! Es perquè'l mestre sap que no és un goçot com tants d'altres.

EN VIDA

I com és que'l dus lligat?

EN COPILES

Perquè la vivor el perdria.

EN VIDA

Com te dius, noi?



RUSIÑOL-MORERA

EN COPLAS

Es diu *Miseries*.

EN VIDA

Que és goç d'aigua?

EN COPLAS

Cah, home! És goç d'aixut.

EN VIDA

I quin merit té aquesta bestia?

EN COPLAS

Alto'l parlar! De merits en té de sòbres, i de bestia no ho serà així que acabi'ls estudis.

EN VIDA

Però, què fa?

EN COPLAS

No fa res, però reflexiona.

EN PLANYS

Ja fa prou.

EN COPLAS

I fa lo que no fem els poetes: menja quasi cada dia.



EN VIDA

Què dius!

EN COPLAS

Sí, Vida: menja molt sovint.

EL TRIST

Ditxós ell!

EN VIDA

I què li dónes pera menjar?

EN COPLAS

Versos.

EN VIDA

I no l'ensopeixen?

EN COPLAS

L'hi aveso. Abans menjava quartetes, i ara ja menja poemes.

EN VIDA

Em sembla que està molt magre.

EN COPLAS

Perquè és gocet de sarcofec. Ara'l tinc als peus del llit, i quan jo morí'l tindré als peus de la tomba.



EN VIDA

Ja que està tant delicat, per què no'l fas saludar?

EN COPILES

Ai! Qui vols que'l saludi amb aquests posats de retaule?
Jo li dic a totes hores que entri a les cuines i no entri a les
arcoves; que bordi per un troç de carn i no li faci l'amor;
que faci de menestral i s'engreixi, que ja li vindrà'l fer
d'artista. Però, cah! Fa com jo, la criatura: per treure-s can-
çons del cor se deixaria fer cego.

EL TRIST

Ai, Déu meu!

EN COPILES

No't queixis, Trist! Que les cançons ens fan pena, però
les cançons ens fan viure! I si no fos el goig que donen, i que
les coples ens entren en el coixinet del cor, ja m'hauria rebai-
xat a treballar com fan d'altres.

EN PLANYS

Calla, Coples. No sols treballa'l que sembra i el que sega
i el que cull: també treballem nosaltres, i tant com ells, i
encara pot-ser més que ells, que no sempre'l treballar és re-
moure la materia. També ho és endormiscar-se entre somnis
i tenir somnis pels altres, que a la guerra porta més a la vic-
toria'l pobre tambor que toca que'l senzill soldat que lluita.



EN COPILES

Planys, no rebaixis la carrera, amb el treball.

EL TRIST

No, que prou rebaixats que estem!

EN PLANYS

No la rebaixo: l'enlairo. Patint o cantant, tot-hom té de treballar.

EN COPILES

Prou que ho crec! Però ¿no és una cosa ben trista que, havent nascut per cantar, sent aucells de terra, no tinguem la llibertat d'espigolar les llevors, de viure sense congoixa, com fan els aucells del bosc?

EN PLANYS

Ells tenen ales, i nosaltres no'n tenim; ells poden fugir dels homes, i nosaltres no podem; ells no més canten l'amor, i nosaltres ja fins cantem per matar-nos.

EN COPILES

Es ben cert; però l'unic consol que tinc és què'l ventrell, si l'alimentes sovint, se t'omple de vanitat.

EN VIDA

An el meu ni vanitat li puc dar.



Santiago²⁰²
Rusinol
Obra completa

RUSIÑOL-MORERA

EL TRIST

Ai! Jo tampoc.

EN COPLAS

Mengeu flors boscanees, que és brenar de papallona.

EN PLANYS

Am la sequedad que fa, ja no queden flors ni plantes. Per tot les portes se'n tanquen i per tot ens borden els goços.

EN COPLAS

Si tots fossin com el meu, això no succeiria.

EN PLANYS

No ric, Cop!es.

EN COPLAS

No ric mai, parlant de la bestiola. Vull dir-te que, com que'l goç de poeta puja per company de l'home, i els goços de menestral els pugen per abordar-los, el meu, pobla criatura!, sempre'l veuras humid d'ulls, perquè té ulls i bon fondo.

EN PLANYS

Saps què és això? Que aquesta gent dels graners, quan ells passen una pena, volen que'l obris el cor i vagis a consolar-los; però si la passes tu, ells no t'obren el rebost. El cor l'omplen fins am sequedad, i els graners no'ls els fa vuidar ni la pluja de trenta poetes que plorin.



EL TRIST

Ai, Déu meu!

EN COPILES

Et torno a dir que no gemeguis. Fes com jo; prepara-t per la vellesa i monta-t una família.

EL TRIST

Això no s'ha fet per nosaltres.

EN COPILES

Prepara-t un cadellet, per poguer estrènyer una pota quan vinguin els dies nuvols, i no siguis poeta trist, que prou que's pateix en prosa.

EN PLANYS

D'aquest patir de la prosa és de lo que hem de curar, que'l patir de la poesia és un veneno tant dolç que'l que'l prova's deixa morir prenent-lo. Amics meus, els poetes són els jardiners de l'ànima, i ha d'haver-n'hi per tota mena de flors. N'hi ha d'haver de tristes per cuidar les semprevives, que són les flors d'anorança; d'entusiastes pels clavells, que són les flors de l'amor; de retrats per les violes boscanes, la flor de l'intimitat; i de bojament alegres, per fer esclatar l'alegria, la rosa de joventut, que és la rosa de la vida.

EN VIDA

Jo sóc una flor de test.



RUSIÑOL-MORERA

EL TRIST

Ai! Jo no sóc flor ni poncella.

EN COPLES

I jo silvestre. Sóc feliç, sóc poeta, i me n'alabo d'esser-ho.
A ningú dec res, i d'això no me n'alabo, perquè no hi ha
ningú que'm fi; però m'alabo de tenir més alegria que
aqueells que ploren d'aixut i sembla que no tinguin vi per
regar les escaroles i per ofegar les penes. No'n vui ser de poeta
trist! Vine, guitarró del cor! Vine, *Miseries*, que esmorzaras
uns quants versos!

Alegre

Bariton

6/8

lleuger

6/8



Si no fa sol no puc can - tar ni viu - re a - le - gre.
La llum del sol me fa can - tar com les - ci - ga - les.

The musical score consists of two staves. The top staff is for the piano, featuring a treble clef, a key signature of one sharp, and a common time signature. The bottom staff is for the voice, also in common time. Measure 5 starts with a piano dynamic of *mf*. Measures 6-8 show a repeating pattern of eighth-note chords. The vocal line begins in measure 6.

— Quan ell se pon tinc de ca - llar, tot ho veig ne - gre.
— El plor del cel me fa plo - rar i em clou les a - les.

The musical score continues with the same two-staff format. The piano part provides harmonic support with eighth-note chords. The vocal line continues its melodic line across these measures.



RUSIÑOL-MORERA

Quan el sol cau ben a - plo - mat em sen - to
La poe - si - a — de la nit m'en - tris - teix

lleuger

liiu - re. — Quan tre - mo - lós fa groixar el
mas - sa. — El clar de llu - na — es - mor-



CIGALES I FORMIGUES

207

Musical score for piano and voice. The vocal line starts with "blat, em sen - to viu - re. — Do - neu - me". The piano accompaniment consists of eighth-note chords in the right hand and sixteenth-note patterns in the left hand. Measure 2 begins with a forte dynamic.

blat, em sen - to viu - re. — Do - neu - me
tuit, el cor se'm gla - ça. —

Continuation of the musical score. The vocal line continues with "Do - neu - me". The piano accompaniment features eighth-note chords and sixteenth-note patterns. Measure 4 ends with a fermata over the vocal line.

Continuation of the musical score. The vocal line starts with "sol, do - neu - me". The piano accompaniment consists of eighth-note chords and sixteenth-note patterns. Measure 6 ends with a fermata over the vocal line.

Continuation of the musical score. The vocal line continues with "llum per re - vi far - nos.". The piano accompaniment features eighth-note chords and sixteenth-note patterns. Measure 8 ends with a fermata over the vocal line.



RUSIÑOL-MOREIRA

ting.

Xu - elem del blau tot son per -

The musical score consists of two staves. The upper staff is for the voice, featuring lyrics in Spanish: "Xu - elem del blau tot son per -", followed by "sum per re - tor nar - nos.". The lower staff is for the piano, showing harmonic changes and dynamic markings like ff . The score includes measures in 2/4, 3/4, and 0.C. time signatures. The vocal line ends with a melodic flourish over a piano accompaniment.



Si no fa sol no puc cantar,
ni viure alegre;
quan ell se pon tinc de callar:
tot ho veig negre.
Quan el sol cau ben aplomat,
me sento lliure;
quan tremolós fa gronxâ'l blat,
me sento viure.
Doneu-me sol, doneu-me llum
per revifar-nos;
xuclém del blau tot son perfum
per retornar-nos.
Cantem, companys, la serenor,
que prou vindran les nuvolades.
Ubriaguem-nos de claror,
que prou que baixa la foscor
de les vesprades.
Cantem, cantem,
que la llum viu allí on viurem.

La llum del sol me fa cantar
com les cigales;
el plor del cel me fa plorar
i em clou les ales.
La poesia de la nit
m'entristeix massa;
el clar de lluna esmortuit
el cor me glaça.
Doneu-me sol, doneu-me llum

per revifar-nos;
xuclém del blau tot son perfum
per retornar-nos.
Cantem, companys, l'alegre estiu,
que prou que vénen les glaçades;
com els aucells fém la viu-viu,
o ens trobaran sense caliu
am les potetes arronsades.
Cantem, cantem,
que la llum mor quan morirem.

ESCENA III

ELS MATEIXOS I EL CEGO

(Mentre canta En Coples, entra El Cego i s'apropa, escoltant-lo atret per la seva musica.)

EL CEGO

Déu vos guard, joves o vells. Voldrieu dir-me si sóc al
cim de la muntanya?

EN COPLES

Company, no se'n falta gaire.



EL CEGO

Voldrieu dir-me si's troba aquí l'ermità miraculós?

EN COPILES

Voleu dir el mestre, l'amic dels tristes i el consol dels caminants?

EL CEGO

An ell busco.

EN PLANYS

I d'on veniu?

EL CEGO

Vinc del pla, fugint de la sequedat de la terra i de la sequedat del cor. M'han dit que aquí al cim hi havia aquell home de qui parlen tant a la plana, aquell home que no se sap si és boig o sant.

EN PLANYS

Aquest home que busqueu és més que boig i que sant: és poeta.

EL CEGO

Doncs, porteu-m'hi, que'l meu cor el necessita.

EN PLANYS

Espereu-vos.



RUSIÑOL-MORERA

EL CEGO

Es que m'he esperat molts anys.

EN PLANYS

Però, qui sou?

EL CEGO

Fa de mal dir. Fins ara no era ningú. Era ric. La terra que jo tenia, pera veure-la no m'hi arribava la vista, i la tenia molt clara. Ara tampoc la puc veure, i no més tinc la que trepitjo. Sols puc dir-vos que les riqueses aquelles les havia mal guanyades.

EN COPILES

De segur que no devia ser fent versos.

EL CEGO

No era fent versos: era fent usura; i us ho dic perquè ja no'm fa vergonya explicar la meva vida, que ja ha estat prou castigada.

EN PLANYS

I quin castic haveu tingut?

EL CEGO

Tot ho vaig perdre: la joventut, la fortuna, la familia, i no us parlo de la vista perquè desde que la perdo que començó a veure clar. Al principi, quan veia que'm tornava pobres, que no veia res del món, fins me volia matar; però



un dia, no podent mirar enlloc més, vaig mirar-me a dintre meu i vaig veure lo que jo no sospitava: que a dintre meu portés una ànima. Aquesta ànima l'havia cuidada tant poc, que la tenia quasi morta, i vaig dirme: «Allí al cim de la muntanya hi ha un ser sobrenatural que cura la melangia i ampara als desgraciats»... I aquí vinc a les palpentes.

EN COPIES

No, no has vingut a les palpentes: t'hi ha portat l'inspiració, que és una eina que ja aniras coneixent. Tu ets ja dels nostres. Fins ara has estat formiga, però a l'últim t'han sortit ales i ets una formiga alada.

EN PLANYS

T'ha convertit la desgracia, i la fe't retorna a la vida, a la vida de l'esperit, que és la veritable vida. Vine, amic, que, ja que has trobat la muntanya, desde ara't nombrem poeta.

EL CEGO

Gracies, companys.

EN PLANYS

La Poesia t'ampari! Vine i seu aquí a les grades de l'ermita del consol, del temple de l'esperança.

EL TRIST

Ai, Déu meu!

EN COPIES

Calla, Trist, i amb els gemecs no'ns aigaleixis la festa.



ESCENA IV

ELS MATEIXOS I EN FANTASIES

EN FANTASIES

Salut, companys.

EN PLANYS

Salut, Fantasies.

EN FANTASIES

Pujo admirat de lo que acabo de veure!

EN PLANYS

Què passa?

EN FANTASIES

Els menestrals de la plana, tots els pagesos i fins els
ricatxos del terme, vénen cap a la muntanya en romiatge!

EN VIDA

I què volen?

EN FANTASIES

Volent pluja i furen de la sequedat, d'una sequedat gran-
diosa que crema tota la plana.



EN PLANYS

Grandiosa, dius?

EN FANTASIES

Més que grandiosa: és immensa i enlluernadora. La terra, vibrant, com el panteig d'una dòna; els arbres, morint-se; les muntanyes, esquerdant-se; l'herba seca, traient espurnes daurades; l'aire, cremant les espigues, i el cel blau, d'una blavor omnipotent i d'una serenor suprema, és un regal de príncep que'ns fa la Naturalesa.

EL TRIST

Trobo que és un trist regal!

EN FANTASIES

Un regal de color, de llum i de vida!

EL TRIST

Ai! De vida que mata als homes.

EN FANTASIES

Què hi fa, si's mort bellament? Val més morir-se de llum que morir-se de foscor, i de llum avui no'n falta. El cel n'és ple, la terra fins ne tremola, tot ne gaudeix, menys aquests pobres homes, que'n fugen, arrossegant-se.

EN PLANYS

I tu'ls has vist, els pelegrins?



RUSIÑOL-MORERA

EN FANTASIES

Sí: els acabo de deixar, i per la salut de Virgili us juro que al veure-los arrastrar-se per la terra encesos i penitents i suant el gra que porten dintre, també és hermós espectacle!

EN PLANYS

I trobes que és hermós el veure-los?

EN FANTASIES

Jo'n trobo en tot, d'hermosura, fins en la miseria i fins en el sofriment.

EN PLANYS

I no fan pena?

EN FANTASIES

Sí, que'n fan. Però al veure aquell remat immens, que fins ara no sabien que tinguessin esperit, més que pena, et desperta admiració. Lo que logra l'egoisme: fins canten.

EN COPILES

Canten, dius?

EN FANTASIES

Canten i resen. Admireu-vos. Ells, que no estan mai per cançons i que no volen escoltar-nos quan tenen el ventre ple, ara canten am tota la veu que tenen. Ells, que miren sempre



a terra escorcollant la cullita, ara miren cap amunt, tant
amunt com pot la seva ànima somorta.

EN PLANYS

I cap aon van?

EN FANTASIES

No ho saben. Busquen, pobre gent!, busquen l'ideal, sense
saber lo que busquen. Busquen el miracle, i endavinen que
l'unica que fa miracles és la santa Poesia.

EN COPLES

Doncs, que busquin, que prou que'ns fan buscar a nosal-
tres.

EN VIDA

Jo, si'ls veig, en faré uns versos.

EN COPLES

I jo unes coples.

EL TRIST

Ai, Déu meu! Jo no'n faré versos ni prosa.

EN FANTASIES

Escolteu: ara se senten cantar.



RUSIÑOL-MORERA

(Interior.)

Poc a poc. Molt lluny. Lligat i amb engunia.

CHORUS

Dones Tenors Baixos

Llamps del cel, o - briu els nu - vols —
feu plou - re,
Llamps del cel, o - briu els nu - vols, —

que pa - tim. — Que'ns mo - rim! Que'ns mo - rim! —

que pa - tim. — Que'ns mo - rim —

Do-neu-nos ai - gua de - pres - sa, que'ns mo - rim! Que'ns mo - rim! —



CHOR GENERAL

(Cantant desde dintre.)

Llamps del cel, obriu els nuvols
i feu ploure, que patim!
Doneu-nos aigua depressa,
que'ns morim!
Sants del cel, feu ploure aviat.
Envieu un bon aiguat.

Patim sed!
Patim congoixa!
El sol ja'ns ha cremat prou!
Morirem com les espigues,
si no plou.
Sants del cel, feu ploure aviat.
Envieu un bon aiguat.

ESCENA V

ELS MATEIXOS I EN CAPPICAT

(Arriba pel fons.)

EN CAPPICAT

Estiguem a punt a rebre an els pelegrins, que ja són a mitja
montanya.



Santia
220
Russol
Obra completa

RUSIÑOL-MORERA

EN PLANYS

I què vénen a buscar?

EN CAPFICAT

No ho sé pas; però'l crit no para un moment.

EN COPILES

Aviat hi són a cridar! Jo no crido pas, quan no trobo un consonant.

EN CAPFICAT

Fins porten les criatures.

EN COPILES

Pot-ser volen que'l ensenyem l'abstinència.

EL TRIST

Ai! Lo que és diners, no crec pas que'ns en demanin.

EN COPILES

Si ells els tenen tots!

EN CAPFICAT

Tot és seu.

EN PLANYS

Tot ho tenen: riquesa, família, finques, castells i masies.
Ells gaudeixen de tots els béns de la terra.



ESCENA VI

DITS I L'ERMITÀ

(Poc abans de les darreres paraules surt *L'Ermità*, i, harent-les sentides, diu:)

L'ERMITÀ

No ho tenen tot, germans meus. (*Tots l'escolten am gran respecte. Van arribant més poetes i s'agrupen en els graons, formant quadro.*) No ho tenen tot, ni gaudeixen de lo que gaudiu vosaltres. Ells tenen or, això sí, però pateixen l'avaria de guardar-lo; ell dormen en llit de ploma, però no somnien sobre nuvols; ell podran tenir la terra, però l'cel no'ns el poden pendre, com no'ns podran prendre'l sol, ni la blavor de la nit, ni'l brillar de les estrelles, ni'l fruir de la bellesa. I sabeu lo què és la bellesa? La bellesa és l'harmonia que l'ànima busca afanyosa; és el goig que somnia l'esperit; és l'essència perfumada aixecant-se com encens del fons de la materia i prenen forma de nuvol que envolcalla'l cor de l'home; és el petó de la gloria que modela amb amor tot lo que besa; és l'ideal que reposa, abans d'empendre la volada, sobre la ploma del cigne, sobre'l vellut de les flors, dintre'l fons de la mirada i en els llavis de la dona i a les curves de



les verges; és la serena del cel mirant la bondat que passa; és la daurada polsina que deixaren am les ales els angles al passar arran de la terra. Quan la bellesa's desperta, obre les portes del dia; quan s'adorm, encén els estels del cel; quan passa, els nuvols ho saben; i, vestida d'or i porpra, la segueixen majestuosos via enllà, fins el carro de l'aurora o l'hermosa despedida de la posta. Quan s'atura, brota tot un camp de flors, s'aixeca alguna obra d'art, s'escampa un raig d'harmonia o la poesia's desvetlla i canta cants de ventura. Quan somnia, somnien tots els poetes; quan plora, tremolen totes les ànimes; i quan resa, calla l'home, calla'l vent, callen les veus de la selva i entreobren els finestrals de la gloria i s'agenollent els angles. «A voltes camina trista, i s'atura prop de l'aigua, i l'aigua plora sota'ls boscos. A voltes besa l'infant que troba prop del camí, i l'infant creix celistiat d'hermosura. De vegades canta, al compas de la lira, cançons d'amor al poeta, i el poeta mor cantant aquelles cançons dictades, i neix un bosc de llorer a la vora de la tomba, i sempre, sempre allí on passa deixa rastre d'hermosura pels ulls que saben gaudir-la. Oh Bellesa! Ditxosos els que t'escolten i et veuen, els que senten tremolar quan t'endavinen, els que adoren el teu pas com d'imatge sobirana, els que't cerquen pera besar ta cabellera, els que ploren ton absència, els que a tota hora't somnien i els que per ta gloria resen.» Reseu per Ella, oh poetes!, que Ella treurà les espines del camí de vostra vida! (*Els poetes entren en la capella.*)

ESCENA VII

L'ERMITÀ i LA PUBILLA

(Mentre L'Ermità diu les darreres paraules entra la Pubilla i queda escoltant-lo en el fons de l'escena. Al veure-la, diu:)

L'ERMITÀ

Què veig, Déu del cel! Ella! (La Pubilla avança fins als graons de l'ermità i s'agenolla als peus de L'Ermità.) Tu! Ets tu, desventurada?

LA PUBILLA

Sí, sóc jo.

L'ERMITÀ

No somnio?

LA PUBILLA

No somnies: sóc jo. Sóc aquella d'un dia, aquella que tu estimaves, aquella tant orgullosa. Sóc jo, que vinc a trobar-te i a agenollar-me als teus peus.



Santia²²⁴
Rusiñol
—Obra completa

RUSIÑOL-MORERA

L'ERMITÀ

I a què vénss?

LA PUBILLA

No ho sé: m'he adelantat an els que pugen, i vinc a suplicar-te, a pregar, a demanar perdó; pot-ser a veure-t; pot-ser a sentir-te la veu.

L'ERMITÀ

I què vols?

LA PUBILLA

Que'm salvis. Que'ns salvis a tots!

L'ERMITÀ

Que't salvi, dius?

LA PUBILLA

Sí. Tinc fills que no coneixes. Sóc mare, i aquests fills moriran de miseria, si tu no fas el miracle de que dongui pa la terra.

L'ERMITÀ

Jo, miracles?

LA PUBILLA

Sí: tu pots fer-los. Tot-hom diu que'l teu poder es immens, que ta paraula és sagrada, que tens força pera moure les tempestats, i jo ho crec per la tempestat que sento.



L'ERMITÀ

Creus que jo puc fer miracles, i no vaig tenir poder pera poder-me fer estimar! Em creus tant omnipotent i em vas deixar pels diners, a mi, que tant t'estimava, que t'havia col·locat en l'altar de la meva ànima, que t'portava com un somni i que fins del teu cor n'he nodrit la meva vida! No'n puc fer de miracles! La pluja ve de molt alt, i jo visc clavat a la Terra.

LA PUBLILLA

Si no ets tu'l que fas miracles, la teva veu serà escoltada, perquè parleu d'altra manera, els que no sou com nosaltres. Sabeu demanar am més dolcesa, i allí enlaire us entenen. Fes lo que't dic i salvaras als meus fills.

L'ERMITÀ

Què no hauria fet per tu! Fins miracles, si m'haguessis estimat!

LA PUBLILLA

Tu creus que no t'estimava?

L'ERMITÀ

Que m'estimaves! I no vas volguer seguir-me!

LA PUBLILLA

Perquè'm feies por, i perquè no t'entenia. Ens feu por, els que viviu entre somnis: la vostra vida'ns espanta. Sou gent d'un altre món, pot-ser més hermós que'l nostre, però



Santiago

Rusiñol

Obra completa

que no és igual que'l nostre. Els homes com tu, els estimem per unir-hi nostres somnis. Ens casem amb altres i els entreguem el pobre còs, perquè ells saben mantenir-lo; però l'ànima és pera vosaltres, que sabeu il·lusionar-la.

L'ERMITÀ

I sense amor has sapigut viure?

LA PUBILLA

No era amor lo que sentia al casar-me. Estimava, però d'una manera diferent de lo que tu'm deies. Què sé jo! Estimava sense engunies, am la pau d'una vida reposada.

L'ERMITÀ

Pobra vida! L'egoisme és el que entrava en el teu cor! La peresa d'ideal, l'avaricia del repòs i la curtedat de somnis era lo que va deturar-te i va fer que jo't perdés. ¿Què'n vas treure d'unir-te amb un home ric i de tenir tantes terres, si no has tingut un troç de cel que ambicionava per tu?

LA PUBILLA

Què sé jo, pobra de mi!

L'ERMITÀ

Quinze anys han passat! No't raquen, quinze anys! No't sembla que no has viscut aquest temps? No val més un moment d'amor ben fondo, que tants anys d'indiferència? No has trobat a faltar mai, engolfada entre la prosa, un llumet de poesia? Com has gronxat el bretçol, sense una cançó en els



Santiago
Rusiñol

Obra completa

Havis? Com has resat, sense fe? Am quin balsem t'has pogut secar les llagrimes quan t'ha amargat la tristesa? Com has pogut caminar entre aquest camí d'arestes, sense trobar-hi una flor que endolcis la teva vida?

LA PÚBLICA

Ten-me compassió! Prou que he trobat a saltar lo que'm dius, però no sabia lo que era. Era un buid que sentia en el meu cor, un abim que no sabia explicar-me. Tu ho pots tot, i, ja que'l passat no té cura, cura-m les miseries d'ara.

L'ERMITÀ

No la curo, la miseria que vols dir!

LA PÚBLICA

Sí, que pots. Tu ets sant i tens tant poder com ells. (*Se posa nuvol.*) Veus com, volgument-ho, el cel se cobreix de nuvols?

L'ERMITÀ

No són els nuvols del cel els que't tenen de curar: són les boires de l'egoisme.

LA PÚBLICA

Jo tinc fills!

L'ERMITÀ

Però no són fills de l'amor.

LA PÚBLICA

Perdona-m!

(*Al lluny se sent el chor de pelegrins que's ra apropan.*)



RUSIÑOL-MORERA

Poc a poc, lligat i creixent.

Dones *pp* 9:8 Llamps del cel, o - briu els nu - vols —
i feu plou - re,

Tenors *pp* 9:8 Llamps del cel, o - briu els nu - vols, —

Baixos *pp* 9:8 Llamps del cel, o - briu els nu - vols, —

mf que pa - tim. — Que'ns mo - rim! Que'ns mo -

que pa - tim. — Que'ns mo - rim!

mf Do - neu - nos ai - gua de - pres - sa, que'ns mo - rim! Que'ns mo -



CIGALES I FORMIGUES

229

(A l'escena)

A musical score for three voices (9, 8, and 8) and piano. The vocal parts are in common time, while the piano part is in 2/4 time. The vocal entries are marked with fermatas and dynamic instructions like *f* and *rim!*. The piano part features eighth-note chords. The score includes a section labeled *Pesant* with a dynamic of *mf*.



RUSIÑOL-MORERA

Molt lligat i amb engunita.

The musical score consists of four staves of music. The first staff begins with a dynamic of *p* and includes lyrics: "p pa - tim con - goi - xa." The second staff begins with a dynamic of *p* and includes lyrics: "Pa - tim sed. — El sol ja'ns ha cre-mat, Pa - tim con - goi - xa, ja'ns ha cre-mat." The third staff begins with a dynamic of *mf* and includes lyrics: "Pa - tim sed. — Pa-tim sed. El sol ja'ns ha cre- at." The fourth staff concludes with a dynamic of *cres.*



CIGALES I FORMIGUES

231

mo - ri - rem com les es - pi - gues, si no plou.

prou. Mo - ri - rem com les es - pi - gues, si no plou. Sants del



RUSIÑOL-MORERA

cres. sempre

Pa - tim sed! Pa - tim sed! En - vieu

cel — feu plou - re a - viat.
cel, feu plou - re a - vi - at. en - vieu un

Eu - vi - eu un fortai -

cres. sempre

sempre ff
ff fff fff



CIGALES I FORMIGUES

233

Molt fffff cres.

The musical score consists of four staves of music. The first three staves are vocal parts, each with lyrics underneath. The fourth staff is a piano accompaniment. The vocal parts are in common time, with the piano part also in common time. The key signature changes from B-flat major to A major (no sharps or flats) in the middle section. The vocal parts begin with "un fort — ai - guat. —", followed by "fort — ai - guat. —", and then "guat. Pa - tim con - goi — xa. Pa - tim sed. —". The piano part features a prominent bass line and harmonic support. The dynamic markings include "Molt fffff cres.", "ffff", and "ff". The vocal parts end with a forte dynamic, indicated by a large bracket over the notes.



RUSIÑOL-MORERA

Three staves of musical notation for piano and voice. The top two staves are for the voice, with lyrics in parentheses: "(Parlat). Aont aneu?". The third staff is for the piano. The bottom staff is also for the piano, featuring dynamic markings like *ffff*, *p*, *pp*, and *ppp*. The piano part includes a section labeled "disminuint" with a bracket over three measures. The score is in common time.



L'ERMITÀ

No tens culpa. Per mi tot va morir fa molt temps: d'aquelles il·lusions en queden no més que cendres, però són cendres del record, que són les que més estimo. D'aquell passat de ventura me'n queda la melangia; però és tant dolça, que te n'estic agrait. A tu't queden cendres fredes que glaçaran la teva ànima.

LA PUBILLA

No són tant tredes com creus: també és dolç per mi'l record; també'm gronxa'l pensament la memoria d'aquells dies. Pot-ser no'ns veurem mai més, i abans d'anar-me'n vui dir-te que d'aquell pobre caliu encara'n surten guspires.

L'ERMITÀ

(agafant-li la mà i mirant-se-la indecis i pensatiu, fins que, com qui pren una resolució, li diu:)

Adéu! Vés-te'n amb els teus, criatura de la terra!

ESCENA VIII

L'ERMITÀ, POETES, LA PUBILLA, L'HEREU, EN VIANDA
I DEMÉS PELEGRINS

(*Pels fons arriba'l romiatge. Homes, dònes i criatures entren, canten i donen la volta a l'escenari. Aniran en processó, uns amb els braços enlaire, molts descalços, altres amb els braços en creu, tots polsosos i suats, i un d'ells arrossegant una cadena. Al mig hi anirà En Vianda, més espellifat que'ls altres, i al davant l'Hereu. Alguns tindran goll, altres ventre, i quasi tots el cap gros. A l'arribar al peu de l'ermita, cauen agenollats.* L'Ermità *ls reb a dalt de l'escala voltat del grupo de poetes, que al sentir els cants van sortint de l'ermita. El cel està molt nuvol amenaçant tempestat. Entra'l chor cantant.*)

Llamps del cel, obriu els nuvols
i feu ploure, que patim!
Doneu-nos aigua depressa,
que'ns morim!
Sants del cel, feu ploure aviat.
Envieu un fort aiguat.

Patim sed, patim congoixa!
El sol ja'ns ha cremat prou!



Morirem com les espigues,
si no plou.
Sants del cel, feu ploure aviat.
Envieu un fort aiguat.

L'ERMITÀ

Aont aneu?

L'HEREU

A cercar el remei que'ns falta, a demanar-vos socors.

L'ERMITÀ

I aquí veniu a cercar-lo?

L'HEREU

Sí, home sant. Ja ho sabem que am vostra santa mirada
fins retorneu la salut dels leprosos i empestaits, que treieu els
esperits i que amb els cants que canteu fins retorneu la vida.
Cureu la nostra miseria!

TOTS

Cureu-la!

L'ERMITÀ

Jo no'n curo de miseries. Jo esperanço als que'n pateixen.

L'HEREU

Us supliquem que feu ploure.



TOTS

Feu ploure!

EN VIANDA

Fes ploure, si pots.

L'ERMITÀ

Jo alimento l'esperit i mantinc les il·lusions al pobre desconsolat; però de mals del còs no'n curo.

L'HEREU

Per Déu, diga-ns què hem de fer!

L'ERMITÀ

Creure.

TOTS

Ja't creurem!

L'ERMITÀ

No és a mi a qui heu de creure. En comptes de gra, haveu d'estalviar esperances per tenir-ne en les hores de congoixa; haveu d'esser avars de fe i no d'or, que l'or no calma la sed; no teniu de viure en prosa, que la prosa sols serveix pels dies que tenim pluja; però's necessita la poesia pels jorns aixuts de la vida.

LA PUBILLA

Ja creurem!

(Fa un gran tro.)



L'ERMITÀ

Escolteu! Fins pluja us darà la fe; fins miracles si creieu: tal força té l'ideal i tant gran misteri és el creure! Escolteu-me, germans meus! Abans que ser desreguts, val més ser supersticiosos.

LA PUBILLA

Perdoneu-nos!

TOTS

Perdó!

L'ERMITÀ

Sí: pequeu sense dar-vos compte; pequeu de viure ensopits, de tenir adormida l'ànima. Desperteu-vos! (*Tots s'agenollén.*) Desperteu-vos i demaneu amb el cor que la terra sia bretxa de somnis de poesia; que l'art ens ampari i ens il·lusioni la vida; que les cançons ens deixondin i que tinguem sed d'amor, i que l'esperit ens guii vers el camí de la gloria. Tingueu fe en la poesia, que'ns darà calor a l'ànima, quan tinguem fred en els ossos; benehirà l'alegria i endolcirà la tristesa. (*Musica.*) La poesia és la fe purificada, i tot ho alcançareu amb ella, que tots els miracles de l'home els ha fet la poesia. Cel de nuvols, escolta an els que sospiren, an els que creuen i estimen, an els que porten en l'ànima'l desig de la bellesa. (*Se posa a ploure am gran força.*) Amics meus! Ja ha arribat la tempestat tant desitjada!

(Ermita)

La poesia és la fe purificada i tot ho al-

cançarem amb ella. Cei de nuvola, escolta als il-

lusionals i fes un coltan els quesospirem,

miracle per ella. Es-

an els que creuen i

Poc a poc.



estimen. (Trio)





CIGALES I FORMIGUES

241



RUSIÑOL-MORERA

(Hermità) Gracias ho cel.



The image shows three staves of musical notation, likely for a piano or harpsichord, arranged vertically. The top staff uses a bass clef and has a key signature of one flat. The middle staff uses a treble clef and has a key signature of one sharp. The bottom staff uses a bass clef and has a key signature of one flat. The notation includes various note values (eighth and sixteenth notes), rests, and dynamic markings such as p , f , and ff . The music consists of three distinct melodic lines, separated by brace lines.



RUSIÑOL-MORERA

L'HEREU

Aixopluguem-nos!

EN VIANDA

Companys! Ja tenim cullita!

(A corre-cuita uns se posen sota'ls arbres i altres entren a la capella, i tots s'aixopluguen allà on poden, menys L'Ermità i els poetes, que gaudeixen de l'espectacle.)

ESCENA IX

L'ERMITÀ Y ELS POETES

L'ERMITÀ

Gracies, oh cel bondadós! Gracies per ells, i més encara per nosaltres! Et criden, oh tempestat!, i al tenir-te s'amaguen de ta presència i ni gaudeixen tant sols de ta esplendent hermosura. «Per ells seran les cullites, però nosaltres fruirem les visions enlluernadores; per ells els graners vessant; per nosaltres la visió de les espigues gronxant-se com daurada cabellera; per ells el fruit de la terra, però per nosaltres les flors; per ells l'aspror dels terrossos; per nosaltres el paisatge i els nuvols color de rosa.» Plou per ells, i dóna-nos llum a nosaltres! Plou dintre dels cors aixuts, plou llàgrimes pels que no'n tenen, plou gracia i misericordia! Baixeu, cascades de nuvols, i veniu, rierades de sol, que és més bella la claror quan neix de dintre la fosca!

(Se queda com en extasi, voltat dels poetes i mirant la tempestat com va allunyant-se vers les muntanyes del fons. De mica en mica va aclarint-se, i a mida que s'aclareix van sortint altra regada.)



ESCENA ULTIMA

ELS MATEIXOS I ELS PELEGRINS

L'HEREU

Ja la pluja s'allunya! (*Mirant al fons.*) Mireu com rega
la plana!

UN

Quin bé de Déu!

L'HEREU

Tots els camps regalen aigua!

EN VIANDA

Que vi'n sortirà d'aquesta aigua!

L'HEREU

I que vianda! Cada gota és un petó fecondant la nostra
terra!

EN VIANDA

Avui la besarem, la terra!



UN

I ens atiparem!

L'HEREU

I veurem la llevor que s'infla, i que esclata, i que verdeja
la plana.

EN VIANDA

Baixem-hi, a la plana, que allí és a casa nostra! Els terrosos
ens esperen!

L'HEREU

Baixem-hi, però siguem agrait als poetes. Donem-los
mercès complertes, que'ns han donat esperances quan puja-
vem, i ara'ns donen alegria.

EN VIANDA

Deixem-los estar i rieu-vos-en, d'aquests que'ns predicaven.
Que no ho veieu que hem pujat d'esma?

EN COPILES

Calla, troç de carnadura!

EN VIANDA

Calla tu, que'm trencaries el riure!

EN COPILES

Riu tant com vulguis, que no ets digne d'altra cosa!



RUSIÑOL -MORERA

EN FANTASIES

Deixa-l i admira-l, que fins les besties són hermoses quan són besties com aquesta.

EN VIANDA

Sí, xerraires: hem pujat d'esma. Ens heu atret a una llum que fa una claror tant forta que'ns crema i ens enlluerna. No us entenem i us seguim; però, ai! si deixen refer-nos!

L'HEREU

El cas és que ja ha pogut!

EN VIANDA

Sí; però no són ells els que han fet ploure.

L'HEREU

Ho saps del cert?

EN VIANDA

Jo no dic res que no sapiga. No són ells: ja fa dies que us deia que'l temps senyalava pluja.

UN

Sí, que ho deia. Jo ho vaig sentir!

UN ALTRE

I jo també!



EN VIANDA

Ja us deia que no creguessiu en miracles: els miracles els fem els homes de pes.

UN

Ha sigut En Vianda qui ha fet ploure!

TOTS

Ha sigut En Vianda!

L'HEREU

Pot-ser sí, perquè ell veu les coses clares; té sentit comú,
En Vianda, i és serio i enraonat.

EN VIANDA

Sí, que'n tinc, i heu de creure-m a mi, que peso tot lo
que penso, i que no més penso despert. Atipar-se i deixar-se
de cançons! De teulades en amunt, no més hi veuen els cegos;
i de teulades en avall, els que tenim la vista clara.

TOTS

Visca En Vianda!

UN

Ara, anem a treballar!

EN VIANDA

I a fruir i a beure, i a omplir de blat els graners i les
pallisses de palla.



Santiago
Rusiñol 250
Obra completa

RUSIÑOL-MORERA

EN COPILES

Sí: aneu-vos-en a pasturar!

UN

Adéu, poetes!

UN

Adéu, tristos!

TOTS

Diga-Is-en una, Vianda!

TOTS

Apa, Vianda!

EN VIANDA (*adelantant-se del grup*)

En nom dels que'n atipem...

TOTS

Molt bé!

EN VIANDA

En nom dels homes madurs, us declaro bojos!

UN

Molt bé, Vianda!

TOTS

Visca en Vianda!



EN VIANDA

I ara anem-nos-en a la plana i baixem d'aquesta muntanya,
que an els homes de pes les altures ens maregen.

EN PLANYS

Aneu-vos-en al diable, miserables sense cura, avors d'edat,
flacs d'idees, formigues desventurades! Aneu, remat d'egoisme!
Aneu a jeure a la prosa! Aneu a dormir sense somnis!

(*Se'n van tots pel fons. L'última de sortir és la pubilla, que desde la porta dóna una mirada de recança a l'Ermítà, que també segueix contemplant-la mentres diuen els poetes:)*)

L'ERMITÀ

Calleu, i calleu per sempre!

EN COPLES

Mireu com ens tracten!

L'ERMITÀ

Deixeu-los estar, pobre gent! Prou pena tenen a l'ànima!
Deixeu-los que riguin, que ja tornaran quan sofreixin! La
poesia s'adorm quan els instints se desperten, i es desvetlla
quan se canceren. Ja tornaran a l'ermita! Ja pujaran la mon-
tanya! Ja vindran quan l'esperit se'ls enlairi! Cantem, men-
trestant, cantem sempre, i portem sobre la terra'l balsem de
les cançons i el remei de la bellesa.

(*Entra a dintre tot cantant la cançó.*)



RUSIÑOL-MORERA

*Poc a poc.**sostingut*

Musical score for piano and voice. The vocal part is in soprano C-clef, common time, with a key signature of one flat. The piano part is in bass F-clef, common time, with a key signature of one flat. The vocal line consists of short, eighth-note-like strokes. The piano line features sustained notes and chords. The vocal line begins with "(Ermí.) Tel rumei de la besssa."

p No'm dei - xis

Continuation of the musical score. The vocal line continues with eighth-note strokes. The piano line provides harmonic support with sustained notes and chords. The vocal line ends with "mai," followed by a repeat sign and the continuation of the melody.

Continuation of the musical score. The vocal line begins with "no'm dei-xis, po-e si - a; no'm dei-xis més!" The piano line supports the vocal line with sustained notes and chords.

Continuation of the musical score. The vocal line continues with eighth-note strokes. The piano line provides harmonic support with sustained notes and chords. The vocal line ends with a final melodic phrase.

*Teló poc a poc.*

A musical score for piano and voice. The piano part consists of two staves, one above the other, with various dynamics and pedaling instructions. The vocal part is in common time, with lyrics in Spanish: "Am - tu viu - re soun - niant de nit i di - a so - ta l's xi -". The piano part includes dynamic markings like *p*, *f*, and *mf*.

Am - tu viu - re soun - niant de nit i di - a so - ta l's xi -

Continuation of the musical score for piano and voice. The piano part continues with its two staves, and the vocal part continues with the lyrics: "près". The piano part includes dynamic markings like *p*, *f*, and *mf*.

près.

Continuation of the musical score for piano and voice. The piano part continues with its two staves, and the vocal part continues with the lyrics: "près". The piano part includes dynamic markings like *p*, *f*, and *mf*.



RUSIÑOL-MORERA

(*Els deixebles resen mentre baixa la cortina.*)

No'm deixis mai, no'm deixis, poesia;
no'm deixis més!
Am tu viuré somniant de nit i dia,
sota'ls xiprês!

TELÓ



OBRES DEL MATEIX AUTOR

- Desde el molino, il·lustracions de R. CASAS, publicat per *La Vanguardia*.
- L'home de l'orga, monòleg.
- Andalusia vista per un català, conferència.
- Anant pel món (agotat).
- Impresiones de arte, il·lustracions de I. ZULOAGA, MAS i FONTDEVILA, OLLER i RUSIÑOL, regalo de *La Vanguardia*.
- Oracions, il·lustracions de MIQUEL UTRILLO, música d'ENRIC MORERA.
- L'alegria que passa (agotat), drama líric, música d'ENRIC MORERA.
- Els caminants de la terra (agotat), poema en prosa.
- Fulls de la vida, il·lustracions de PICHIOT.
- El jardí abandonat (agotant-se).

EN PREPARACIÓ

- El Cau Ferrat, il·lustracions de LABARTA.